

много забрани. и такъ нѣжда е било челоуѣците да направатъ законите да сѣ извѣршаватъ.

Челоуѣците, кои сѣ опредѣленни да совершаватъ законыте называтсѣ **УПРАВИТЕЛИ**, а власть,, та имъ **УПРАВЛЕНІЕ**.

Въ монархическите державы управителатъ начелоуѣческото содрѣжество именува сѣ **ЦАРЬ**. Той е поставленъ главѣ надъ сичките въ держакѣтъ челоуѣцы; но той не може нищо помного да прави, штъ колкотоу законите шпредѣлаватъ: той е станалъ царъ самъ да настоава да царствѣва правосѣдіето, да брани спокойството на добрыте, и злыте да наказѣва.

И зашто царѣатъ, катъ единъ челоуѣкъ, не може сичко да видѣ, и сичко да направи, затоа има околъ себе сѣ **СОВѢТНИЦЫ**, да му помагатъ, и совѣтниците подъ властьютъ сѣ имать дрѣги, за да совершаватъ тѣхныте повѣленіата.

За тажъ причинѣ има **СЪДНИЦЫ**, за да примираватъ челоуѣците, когато имать распра или припираніе помеждѣ сѣ, или да зимать, или да даватъ, да даватъ правдѣтъ на оныѣ, които сѣ шнеправдованны, да испытоватъ погрѣшките и да изричатъ наказаніето за повинните челоуѣцы.

Има Полковници, коеводы, и чиновници за войството, зада го водатъ и управатъ, за да сѣ боратъ сѣ непріателите.

Но за да може царѣатъ сѣ великолѣпнѣето споредъ неговотко достоинство да сѣ шедержава, да